

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 73.468 van 5 mei 1998  
in de zaak A. 76.090/XII-860.**

In zake : de v.z.w. Belgische Confederatie van de  
autohandel en reparatie en van de  
aanverwante sectoren (FEDERAUTO),  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat M. JEGERS,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Koningsstraat 15

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd  
door de Minister van Binnenlandse Zaken,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat E. BREWAEYS,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Leopold II-laan 117,
2. de Raad van State, vertegenwoordigd door  
de Eerste Voorzitter,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten M. VAN DOOSSELAERE en  
D. D'HOOGE,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Henri Wafelaertstraat 47-51.

tussenkomen partij :

de Koninklijke Federatie der Garagehouders  
van België (FEGARBEL),  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat D. SOCQUET,  
kantoor houdende te LEUVEN,  
Justus Lipsiusstraat 20 A.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat de  
v.z.w. Belgische Confederatie van de autohandel en  
reparatie en van de aanverwante sectoren (FEDERAUTO) op  
20 oktober 1997 heeft ingediend om de schorsing te  
vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van  
22 augustus 1997 van de Raad van State houdende  
bekrachtiging van de akten inhoudende de wijzigingen van  
de samenstelling van de raad van bestuur van de Konink-

lijke Federatie der garagehouders van België, bekend als FEGARBEL;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 maart 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. VAN DIEVOET, die loco Advocaat M. JEGERS verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat D. D'HOOGE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. SOCQUET, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur L. VERMEIRE, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 27 mei 1997, in zijn anders luidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de Koninklijke Federatie der Garagehouders van België (FEGARBEL) met een verzoekschrift van 21 november 1997 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Het bestreden besluit is genomen met toepassing van, in ambtelijke vertaling uit het Frans, de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen (hierna : "de wet van 31 maart 1898"). Artikel 1 van deze wet bepaalt dat de beroepsverenigingen de rechtspersoonlijkheid genieten ("jouissent de la personification civile") binnen de grenzen en in de voorwaarden voortvloeiende uit de bepalingen van die wet. Blijkens artikel 6 van dezelfde wet moeten om rechtspersoonlijkheid te genieten de beroepsverenigingen hun statuten met bijlagen neerleggen ter griffie van de Raad van State, deze onderzoekt of de bij de wet gestelde voorwaarden tot het oprichten van een vereniging zijn nagekomen, en indien zulks het geval is "(verklaart) hij de statuten voor bekrachtiging" en stuurt, met het oog op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, aan het bestuur van dit blad een akte, welke bekendmaking plaatsvindt binnen een termijn van vijftien dagen na de bekrachtiging. Dat artikel 6 eindigt als volgt : "De vereniging geniet rechtspersoonlijkheid ('jouit de la personification civile') te rekenen van de tiende dag volgend op die der bekendmaking van de akte voorzien bij alinea 2 van dit artikel".

Krachtens artikel 7 van de wet van 31 maart 1898 zijn de akten houdende wijziging van de statuten, wijziging van het bestuurs- en beheerspersoneel of

vrijwillige ontbinding van de vereniging maar van kracht ("n'ont d'effet") nadat zij zijn neergelegd, bekrachtigd en bekendgemaakt overeenkomstig artikel 6.

1.2. FEGARBEL, tussenkomende partij, is een op 7 oktober 1926 opgerichte federatie van wettig erkende beroepsverenigingen in de zin van de wet van 31 maart 1898. Kunnen blijkens artikel 4 van haar statuten als effectief lid toetreden wettig erkende beroepsverenigingen van garagisten, herstellende van en handelaars in auto's en accessoires.

1.3. Naast FEGARBEL bleek oorspronkelijk een andere federatie, de v.z.w. Syndicale Kamer van de Autohandel van België, (COMAUBEL) te bestaan, die eveneens een aantal verenigingen groepeerde, maar niet alleen actief was in de garagesector doch ook in een aantal aanverwante sectoren.

1.4. Op 20 januari 1994 sluiten FEGARBEL en COMAUBEL een protocol-overeenkomst, houdende de oprichting van de Confederatie van Autohandel en -reparatie en Aanverwante sectoren, v.z.w. FEDERAUTO, waarin zij samen met alle federaties, verenigingen en regionale verenigingen die op dat ogenblik van hen deel uitmaakten, verenigd zouden worden.

Alle ondernemingen die rechtstreeks of onrechtstreeks lid zijn van de ondertekenende federaties zouden automatisch en op 31 december 1994 bij de Confederatie aangesloten worden.

Partijen verbinden zich er voorts toe om alles in het werk te stellen om hun respectieve structuren en personeel in de loop van 1994 in de Confederatie te integreren. COMAUBEL en FEGARBEL verbinden er zich in het bijzonder toe ten laatste op 31 december 1994 formeel tot hun ontbinding te beslissen. De werkzaamheden die verband houden met hun

vereffening moeten luidens de overeenkomst beëindigd zijn op 31 december 1995.

1.5. Op 26 april 1994 wordt de v.z.w. Belgische Confederatie van de Autonijsverheid en van de Aanverwante Sectoren, afgekort FEDERAUTO, effectief opgericht door COMAUBEL, FEGARBEL en de Belgische Federatie der Rijtuigmakerij en Bijhorende Ambachten v.z.w. (FEBELCAR). Haar statuten worden bekendgemaakt in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 24 juni 1994.

1.6. Op 22 juni 1994 beslist een buitengewone algemene vergadering van FEGARBEL tot de ontbinding van de beroepsvereniging met ingang van 1 januari 1995. Volgens de notulen bestaat de vereniging vanaf die dag enkel voor haar vereffening.

Met een brief van 21 december 1994 richt FEGARBEL een verzoekschrift tot de Raad van State om deze ontbindingsbeslissing te bekrachtigen.

Met een brief van 28 februari 1995 vraagt het Auditoraat van de Raad van State om een nieuw verzoekschrift dat conform een bijgevoegd model wordt opgesteld.

Dat nieuw verzoekschrift is nooit ingestuurd. De Raad van State heeft zich niet uitgesproken over het verzoekschrift van 21 december 1994.

1.7. Dat FEGARBEL geen gevolg geeft aan de vraag van het Auditoraat blijkt zijn oorzaak te vinden in onenigheid die is ontstaan tussen FEGARBEL -dan toch de meerderheid van haar leden- en FEDERAUTO.

Die onenigheid loopt er op uit dat op een buitengewone algemene vergadering van 7 april 1997 FEGARBEL beslist dat zij "verder en onvoorwaardelijk (dient te worden) geactiveerd".

1.8. Met een brief van 9 april 1997, ondertekend door B. VAN USSEL en R. DEJAEGHER, als werkende leden en

respectievelijk voor de ontslagnemende voorzitter en secretaris, vraagt FEGARBEL de Raad van State om de akten van 24 februari 1988, 22 februari 1989, 28 februari 1990, 27 februari 1991, 26 februari 1992, 24 februari 1993, 23 februari 1994, 6 september 1995, 30 september 1996 en 7 april 1997, houdende wijziging van de samenstelling van de raad van bestuur, te bekrachtigen.

1.9. Op 22 augustus 1997 bekrachtigt de Raad van State deze akten.

Dat is de bestreden beslissing.

Die beslissing handelt ook over eerdere aanvragen, van 2 februari 1989 en 26 april 1989 van FEGARBEL met betrekking tot wijzigingen van de samenstelling van het bestuur. De Raad beslist dat er geen reden is om over die aanvragen uitspraak te doen.

#### Over de rechtspleging.

2.1. Overwegende dat de Belgische Staat vraagt als verwerende partij buiten de zaak te worden gesteld; dat hij betoogt dat alle door verzoekster aangevoerde annulatiemiddelen "betrekking hebben op een beslissing, die niet werd genomen door het Ministerie van Binnenlandse Zaken, maar door de Raad van State", dat hij "enkel bevoegd is voor de organieke organisatie en het beheer van de Raad van State", dat hij "niet over een administratief dossier beschikt";

2.1.1. Overwegende dat te dezen de Raad van State niet is opgetreden als administratieve rechter; dat de bestreden beslissing moet worden aangemerkt als een administratieve rechtshandeling en dat zij bijgevolg in principe vatbaar is voor een vordering tot schorsing;

2.1.2. Overwegende dat in een schorsings- en annulatieberoep de verwerende partij steeds een rechts-

persoon dient te zijn; dat deze rechtspersoon die is waarvan een orgaan de bestreden beslissing heeft genomen;

Overwegende te dezen dat de bestreden beslissing is genomen door de Raad van State; dat de Raad van State geen rechtspersoonlijkheid heeft; dat hij de bestreden beslissing genomen heeft als orgaan van de Belgische Staat; dat derhalve de Belgische Staat verwerende partij is; dat de vraag om buiten de zaak te worden gesteld wordt afgewezen;

2.2. Overwegende dat uit het hierboven overwogene volgt dat de Raad van State geen verwerende partij is; dat hij dus buiten de zaak moet worden gesteld;

2.3. Overwegende dat de vraag van de beroepsvereniging FEGARBEL om als tussenkomende partij te mogen optreden, moet worden ingewilligd daar zij de begunstigde is van de bestreden beslissing;

### 3. Over de ontvankelijkheid.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de Raad van State niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen; dat de verwerende partij betoogt dat verzoekster zich beroept op de onder 1.4. gerelateerde protocolovereenkomst van 20 januari 1994 zodat haar vordering "het gebeurlijke burgerlijk, subjectief recht van verzoekster (raakt) om deel te nemen aan de beroepsvereniging en het bestuur daarvan" en derhalve de zaak ingevolge artikel 144 van de Grondwet alleen door de rechterlijke macht kan worden beoordeeld; dat ook de tussenkomende partij meent dat het verzoekster te doen is om de uitvoering van de overeenkomst van 20 januari 1994; dat de tussenkomende partij betoogt dat als verzoekster de schorsing van de bestreden bekrachtigingsbeslissing van de Raad van State

wil verkrijgen, het is omdat volgens haar dank zij die beslissing zij, tussenkommende partij, zich een rechts-geldig bestaan kan toekennen hoewel krachtens de voormelde overeenkomst zij, tussenkommende partij, is opgegaan in verzoekster; dat de tussenkommende partij meent dat de rechtsvraag of zij, tussenkommende partij, ter uitvoering van bewuste overeenkomst moest overgaan tot haar eigen ontbinding, een vraag is waarvoor alleen de burgerlijke rechter bevoegd is, een vraag immers over de uitwerking van een overeenkomst;

3.1.1. Overwegende dat het de verwerende partij niet lijkt toe te komen bij de uitoefening van haar taak tot bekrachtiging een oordeel uit te spreken over de weerslag van een overeenkomst als die welke in de exceptie ter sprake wordt gebracht, op het geldig voortbestaan van de tussenkommende partij; dat verzoekster de verwerende partij ook niet om zulk een oordeel vraagt; dat wanneer zij dan toch in een annulatiemiddel zou aanvoeren dat de bestreden bekrachtigingsbeslissing onwettig is vanwege de schending door de tussenkommende partij van meervermelde overeenkomst, zulks op zijn hoogst zou kunnen leiden tot het onontvankelijk verklaren van het annulatiemiddel wegens onbevoegdheid van de Raad van State als annulatierechter; dat één zaak echter de onontvankelijkheid van een middel, een andere de ontvankelijkheid van het beroep is;

3.2. Overwegende dat in de nota van de verwerende partij mogelijk ook een andere exceptie van onbevoegdheid onderkend moet worden; dat die exceptie zou zijn dat om zich uit te spreken over de gevraagde bekrachtiging, de Raad van State alleen moet onderzoeken of de bij de wet gestelde voorwaarden zijn vervuld, als hij oordeelt dat die voorwaarden zijn vervuld de bekrachtiging moet verlenen, maar dat, als hij zo oordelend de bekrachtiging heeft verleend, zijn besluit aan degene die ten verzoeken van de betrokken beroepsvereniging

gedagvaard wordt, het recht niet ontnemt om de nietigheid op te werpen van de bekrachtigde akten; dat de verwerende partij kan bedoelen dat het een geschil betreft over het subjectief recht op rechtspersoonlijkheid;

3.2.1. Overwegende dat de Raad zeker onbevoegd zou zijn wanneer het werkelijk voorwerp van het geschil zou zijn het verkrijgen van de erkenning van een subjectief recht; dat te dezen zulks zich niet voordoet; dat, immers, het in de zaak betrokken subjectief recht van de tussenkommende partij door de verwerende partij met het bestreden besluit juist wel aanwezig wordt geacht en dat dit besluit juist om die reden door de verzoekende partij wordt bestreden;

3.2.2. Overwegende dat het bestreden besluit akten bekrachtigt waarbij de samenstelling van het bestuur van de tussenkommende partij gewijzigd wordt; dat de wetgever de bekrachtiging van zulke en andere akten van een beroepsvereniging -en de aan die bekrachtiging verbonden bekendmaking- nodig heeft geacht, niet in het belang van de vereniging zelf, maar in het belang van derden die met de beroepsvereniging in contact kunnen treden : "c'est une garantie excellente pour empêcher qu'une union irrégulièrement constituée ne soit admise au bénéfice de la personnification civile" (Verslag bevoegde Senaatscommissie, Pasin. 1898, 61); dat de bekrachtiging dus wel tot gevolg heeft dat rechten waarop beroepsverenigingen aanspraak kunnen maken, uitwerking krijgen, en de niet-bekrachtiging tot gevolg heeft dat die rechten geen uitwerking krijgen, maar dat, zich uitsprekend over bekrachtiging of niet-bekrachtiging, de verwerende partij niet optreedt, positief, ter erkenning van die rechten, maar, negatief, ter vrijwaring van de belangen van derden tegen het onrechtmatig verkrijgen van die rechten; dat met andere woorden de bekrachtiging geen administratieve rechtshandeling is

die strekt tot erkenning van door de wet beschermde subjectieve rechten, maar die vaststelt dat door de wet beschermde belangen zich niet verzetten tegen de inroepbaarheid van die rechten; dat de derden, hier de verzoekende partij, ontvankelijk van een administratieve rechtshandeling de annulatie moeten kunnen vorderen die naar hun oordeel hun wettelijk beschermde belangen niet naar behoren heeft gevrijwaard;

3.2.3. Overwegende dat de bekrachtiging niet kan worden afgedaan als een declaratieve handeling, in de zin van een handeling die een subjectief recht erkent maar zonder welke dat recht in het rechtsleven bestaat en inroepbaar is zodat een annulatieberoep tegen een zodanige beslissing niet ontvankelijk is; dat immers zonder de bekrachtiging de eraan onderworpen rechten niet inroepbaar zijn, ja dat ze zelfs pas inroepbaar worden na bekendmaking van de bekrachtiging; dat aldus de Raad van State zich niet direct moet uitspreken over het bestaan van een subjectief recht, maar over de rechtsgeldigheid van een beslissing die een subjectief recht doet ontstaan of dan toch inroepbaar maakt - in geval van bekrachtiging - of het ontstaan of dan toch de inroepbaarheid ervan belet - in geval van weigering van bekrachtiging;

3.2.4. Overwegende dat het onder 3.2.1., 3.2.2. en 3.2.3. overwogene de exceptie van onbevoegdheid als niet ernstig genoeg doet verschijnen opdat in het stadium van het kort geding de Raad zich onbevoegd zou verklaren;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is omdat, om tot een beslissing als de bestredene te komen, de Raad van State alleen onderzoekt of de beroepsvereniging voldoet aan de voorwaarden gesteld door de wet van 31 augustus 1898, "het gaat hier als het ware om een uitvoeringsmaatregel,

die enkel voor gevolg heeft dat de statuten een zekere authenticiteit verkrijgen";

3.3.1. Overwegende dat blijkens artikel 7 van de wet van 31 maart 1898 "de akten houdende ... verandering van het bestuurspersoneel en van het beheer ... maar van kracht zijn nadat zij neergelegd, bekrachtigd en bekendgemaakt werden, ingevolge artikel 6"; dat de bekrachtiging waarnaar in die tekst verwezen wordt, de bekrachtiging door de Raad van State is; dat zonder deze bekrachtiging de beslissing van de beroepsvereniging tot wijziging van de samenstelling van de raad van bestuur niet van kracht is; dat de bekrachtiging meebrengt dat zij wel van kracht is; dat die bekrachtiging dus rechtsgevolg heeft; dat dit volstaat om haar tot rechtshandeling te maken; dat de exceptie wordt verworpen;

3.4. Overwegende dat de verwerende partij aan verzoekster het rechtens vereiste belang ontzegt omdat deze noch rechtstreeks noch ongunstig in haar rechtssituatie wordt geraakt door de bekrachtiging van akten betreffende de samenstelling van de raad van bestuur van FEGARBEL, beroepsvereniging, in de opsomming waarvan zij, als v.z.w., uiteraard niet voorkomt;

3.4.1. Overwegende dat verzoekster haar belang zoekt in het feit dat FEGARBEL dank zij de bekrachtigde akten zich kan keren tegen haar, verzoekster, nadat zij er zich met de protocolovereenkomst toe verbonden had op te gaan in haar, verzoekster; dat ten aanzien van het aldus bepleite belang de exceptie iedere relevantie mist; dat zij dus moet worden afgewezen;

3.5. Overwegende dat ook de tussenkomende partij aan verzoekster het rechtens vereiste belang ontzegt; dat zij argumenteert, ten eerste dat verzoekster haar belang ten onrechte afleidt uit de stelling dat zij ingevolge de protocol-overeenkomst van 20 januari 1994

als de "voortzetster" van de tussenkomen de partij dient te worden aangezien, ten tweede dat niet duidelijk is in welke hoedanigheid verzoekster haar vordering heeft ingesteld, als een beroepsvereniging of als een feitelijke vereniging, al dan niet met rechtspersoonlijkheid;

3.5.1. Overwegende dat met betrekking tot de protocol-overeenkomst verzoekster en de tussenkomen de partij inderdaad in rechte tegenover elkaar staan; dat in die rechtsstrijd de bestreden bekrachtiging de positie van de tussenkomen de partij verbetert met als weeromstuit dat de vernietiging van die bekrachtiging de positie van verzoekster zou verbeteren; dat verzoekster dat belang met een annulatieberoep ontvankelijk kan zoeken te vrijwaren;

Overwegende dat verzoekster optreedt in de enige hoedanigheid die ze bezit, die van v.z.w.; dat niet valt in te zien hoe die hoedanigheid een hinderpaal zou zijn voor de vrijwaring van het boven omschreven belang;

Overwegende dat de exceptie moet worden afgewezen;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoekster de schending aanvoert van de artikelen 6 en 7 van de wet van 31 maart 1898 doordat de verwerende

partij van de door de tussenkomende partij neergelegde akten tot wijziging van de samenstelling van haar raad van bestuur heeft bekrachtigd, terwijl die akten niet overeenstemmen met de werkelijkheid en bijgevolg de verwerende partij een onbestaande toestand heeft bekrachtigd;

Overwegende dat verzoekster het middel onder meer nader toelicht als volgt : de tussenkomende partij heeft op 9 april 1997 uittreksels van de processen-verbaal van haar algemene vergaderingen van FEGARBEL opgesteld (verzoekster onderstreept dat woord); deze verschillen echter fundamenteel van de verslagen van dezelfde buitengewone algemene vergaderingen welke verslagen de enige documenten zijn die worden goedgekeurd door de algemene vergadering; zo zijn er volgens het proces verbaal van de buitengewone algemene vergadering van 6 september 1995 bestuurders benoemd, terwijl zulks niet het geval was; zo zijn volgens het uittreksel uit het proces verbaal van de buitengewone algemene vergadering van 30 september 1996 bestuurders verkozen ter vervanging van ontslagnemende bestuurders, terwijl blijkens het verslag van die vergadering geen bestuurders ontlast zijn van hun taak en vervangen door andere bestuurders maar de vereffenaars van de tussenkomende partij ontlast zijn en vervangen door een voorlopig bestuur;

4.1.1. Overwegende dat de verwerende partij de concrete bezwaren van verzoekster niet bespreekt; dat de tussenkomende partij ze "volledig betwist", doch ze niet op de afdoende wijze weerlegt, namelijk door de verslagen van de desbetreffende algemene vergaderingen voor te brengen in de volgens haar juiste versie; dat ze voorts stelt dat verzoekster "niet aanduidt op welke wijze de bestreden beslissing de bepalingen van artikelen 6 en 7 zou hebben geschonden"; dat ze nog staande houdt dat "het enige terzake relevante element" de

verkiezing van bestuurders van 7 april 1997 is en dat verzoekster niet betwist dat deze bestuurders inderdaad werden verkozen;

4.1.2. Overwegende dat met betrekking tot het verweer van de tussenkomen de partij dient te worden opgemerkt dat verzoekster maar al te duidelijk aanduidt op welke wijze de artikelen 6 en 7 van de wet van 31 maart 1898 volgens haar zijn geschonden; dat het voor de hand ligt dat wanneer de tussenkomen de partij akten heeft doen bekrachtigen waarvan de inhoud niet met de werkelijkheid overeenstemt, ze een onwettig bekrachtigingsbesluit heeft uitgelokt;

Overwegende dat als de tussenkomen de partij meent dat alleen de verkiezing van 7 april 1997 "het enige terzake relevante element" is, men zich tevergeefs afvraagt waarom ze ook de vorige verkiezingen van bestuurders ter bekrachtiging heeft voorgelegd; dat met het bestreden besluit de verwerende partij alle haar met het verzoekschrift van 9 april 1997 voorgelegde akten houdende wijziging van de samenstelling van het bestuur met één enkel artikel heeft bekrachtigd en dat het de Raad van State als annulatierechter niet toekomt dat geheel te gaan splitsen door sommige akten wel en andere akten niet in haar beoordeling van de wettigheid van het bestreden besluit te betrekken; dat overigens blijkens de statuten van de tussenkomen de partij bestuurders verkozen worden voor twee jaar en het bestuur om het jaar voor de helft wordt vernieuwd; dat de rechtsgeldigheid van de ene verkiezing dus de rechtsgeldigheid van de daarop volgende verkiezing lijkt te conditioneren;

4.1.3. Overwegende dat van de verwerende partij niet verlangd kan worden dat wanneer haar stukken worden overgelegd die uiterlijk in orde zijn, ze eigener gezag zou nagaan of die stukken wel de werkelijkheid weergeven; dat haar dan ook niet verweten kan worden dat ze,

zich op die stukken verlatend, de gevraagde bekrachtiging verleent; dat zulks echter niet belet dat als achteraf blijkt dat die stukken niet de werkelijkheid weergeven, vast komt te staan dat de bekrachtiging ten onrechte en dus onwettig is verleend in die zin dat ze slaat op beslissingen die niet blijken te bestaan; dat derhalve het middel ernstig is omdat het zich laat aanzien dat de tussenkomenende partij tekort is gekomen aan haar verplichting tot voorlichting;

4.2. Overwegende dat, gesteld dat het tweede en het derde annulatiemiddel van verzoekster iets toevoegen aan het eerste, hoe dan ook de Raad niet tot een voor verzoekster nuttiger schorsing zou komen door ze mede als ernstig in aanmerking te nemen; dat hij dus de ernst ervan niet onderzoekt;

5. Overwegende dat sub 3.5.1. de Raad heeft aangenomen dat verzoekster haar belang bij een annulatie van de bestreden beslissing kan zoeken in het feit dat in de rechtsstrijd waarin ze met de tussenkomenende partij verwickeld is, de vernietiging van de bij die beslissing verleende bekrachtiging haar positie zou verbeteren; dat aangezien de gerechtelijke en administratieve procedures waarin zij zelf en de tussenkomenende partij tegenover elkaar staan, aan de gang zijn, zij er baat bij heeft dat dank zij een schorsingsarrest de bekrachtiging hic et nunc niet tegen haar kan worden uitgespeeld zonder dat zij telkens opnieuw in iedere gerechtelijke of administratieve procedure de onwettigheid van de bekrachtiging moet doen gelden; dat zij dus terecht ook ter staving van haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan wijzen op het bestaan van de rechtsstrijd die haar belang bij een vernietiging kan wettigen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De Raad van State dient buiten de zaak te worden gesteld.

## **Artikel 2.**

Het verzoek tot tussenkomst van de Koninklijke Federatie der Garagehouders van België (FEGARBEL) in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

## **Artikel 3.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 22 augustus 1997 van de Raad van State houdende bekrachtiging van de akten inhoudende de wijzigingen van de samenstelling van de raad van bestuur van de Koninklijke Federatie der garagehouders van België, bekend als FEGARBEL.

#### **Artikel 4.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf mei 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. BORRET,          | kamervoorzitter, |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
|        | J. BAERT,           | staatsraad,      |
| Mevr.  | A. TRUYENS,         | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**J. BORRET.**